

РЕШЕНИЕ

№ 165

гр. Кърджали, 27.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЪРДЖАЛИ, II СЪСТАВ, в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Невена К. Калинова

при участието на секретаря Анелия Хр. Янчева Налбантова като разгледа докладваното от Невена К. Калинова Гражданско дело № 20215140100896 по описа за 2021 година

Делото е образувано по искова молба на ищеца И.А. Д. от гр.П., първоначално срещу ответник Дирекция „Местни приходи“ към Община Кърджали, гр.Кърджали, впоследствие, след изпълнение указанията на съда, срещу Община Кърджали, с която се претендира недължимост на суми, представляващи публични общински вземания съгласно Акт за установяване на задължения по декларация N 106/03.02.2020г., издаден от ответника, който е вискател по изп.д. N 202081220401241 по описа на ЧСИ Росен Сираков, с рег. N 812, с район на действие Окръжен съд - Кърджали, за сумата 1 929.09 лв., от които задължения, тези за сумата 1 048.47 лв. за периода от 2010г. до 2014г. включ., ищецът претендира да са погасени по давност съгласно чл.171, ал.1 от ДОПК, но твърди, че за събирането им, по наложена в изпълнително производство възбрана, е насрочена на 21.06.2021г. публична продан на притежавано паркомясто.Сочи, че основанието за възникване на погасеното по давност задължение, на което основно възражение се основава предявеният иск, е за дължим данък МПС. Искането е съдът да установи недължимостта на подлежащото на принудително изпълнение парично вземане по акт за установяване на задължение по Декларация N 106/03.02.2020г. на орган по приходите към Община Кърджали в размер на сумата 1 048,47лв. за периода 2010-2014г.. В съдебно заседание ищецът чрез упълномощен адвокат поддържа иска, претендират за уважаването му и за разноси по делото.

В срока за отговор по чл.131 от ГПК ответникът оспорва предявения иск при възражение соченото задължение за данък за периода 2010-2014г. да не е погасено по

давност, тъй като публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от първи януари на годината, следваща тази, през която е следвало задължението да се плати, и към публичните общински вземания спада и процесният данък върху превозните средства съгласно чл.162, ал.1 от ДПК, а съгласно чл.172, ал.2 от ДПК давността се прекъсва с издаване на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение, освен ако актът бъде отменен, когато давността не се смята за прекъсната. С оглед на това счита, че актът за установяване на задължения по Декларация N 106 /03.02.2020г. на орган по приходите в Община Кърджали прекъсва давността относно посочените в него публични задължения и от издаването на акта тече нова давност, поради което и процесните задължения не следва да се считат за погасени по давност, защото настоящето дело е образувано след издаване на акта за установяване на задължения по посочената декларация и след образуване на изп.дело N 124/2020г. на ЧСИ Росен Сираков, по което наред с това са предприети действия по принудително изпълнение, както и защото възражението за изтекла давност не е направено от ищеца преди прекъсване на давността, в частност ищецът не е подал възражение срещу посочените в акта задължения. Искането е предявеният иск да бъде отхвърлен. В съдебно заседание ответникът чрез упълномощен юрисконсулт поддържа възраженията срещу иска, моли за отхвърлянето му и претендира присъждане на минимално по размер юрисконсултско възнаграждение.

Районният съд като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Предявеният иск е по чл.439 от ГПК, по същността си отрицателен установителен иск за недължимост на сумата 1 048.47лв., представляваща публично задължение за данък МПС и натрупани лихви за просрочие за периода 2010-2014г. вкл., по акт за установяване на задължение по Декларация N 106/03.02.2020г. на орган по приходите към Община Кърджали.

Не са спорни между страните обстоятелствата, че е издаден акт за установяване на задължение по Декларация N 106/03.02.2020г. на орган по приходите към Община Кърджали, в обхвата на който са и публични задължения за данък МПС и натрупани лихви за просрочие за периода 2010-2014г. вкл., в размер на 1 048.47лв., както и че за принудителното събиране в обхвата на задълженията, посочени в акта, е образувано изп.дело N 20208120401241 по описа на ЧСИ Росен Сираков с рег.№812, с район на действие Окръжен съд-Кърджали.

Твърденията, на които се основава иска са, че задължения на ищеца за публични вземания са погасени по давност /чл. 168 т. 3, вр. чл.171, ал.1 от ДОПК/, т.е. търсената защита е материалноправна. С оглед обстоятелствата, изложени в исковата молба и

посочения надлежен ответник, се касае за публични общински задължения, принудителното събиране на които съгласно чл.4, ал.2 изр.2-ро от ЗМДТ се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс. Твърденията на ищеца, че за погасените по давност задължения е образувано принудително събиране по реда на ГПК, от съдебен/в случая частен/ изпълнител, обуславят правния му интерес от търсената защита, защото съдебният изпълнител няма правомощие да се произнесе по възражението за давност, основано на чл.171 от ДОПК и може да прекрати изпълнителното производство, когато бъде представено влязло в сила съдебно решение, с което е уважен иска по чл.439 от ГПК, по арг. от чл.433, ал.1 т.7 от ГПК. В този смисъл по допустимостта на иска съдът съобрази Определение N 130/24.07.2017 г. по ч.гр.д. N 756/2017г. на ВКС, I I г.о., че предявяването на отрицателен установителен иск по чл.439 от ГПК, преди да е приключило принудително събиране на публичното общинско вземане, е единствен способ за защита на длъжника в хипотеза на поддържано твърдение за изтекла погасителна давност.

Публичните общински вземания постъпват в общинския бюджет – чл.1, ал.1 от ЗМДТ. Съгласно чл.14 от ЗМСМА Общината е юридическо лице и има право на собственост и самостоятелен общински бюджет. В чл.1 от ЗМДТ е регламентирано кои местни данъци постъпват в общинския бюджет - данък върху недвижимите имоти; данък върху наследствата; данък върху даренията; данък при възмездно придобиване на имущество; данък върху превозните средства; патентен данък; туристически данък; данък върху таксиметров превоз на пътници; други местни данъци, определени със закон. Същите се дължат на съответната община от притежателя или ползвателя на съответното имущество или лицето, което осъществява патентна, туристическа или таксиметрова дейност. Следователно правоотношението по плащане на местни данъци/ а и такси по чл.6 от ЗМДТ/ се развива между задълженото лице и общината, в т.ч. и в случаите на принудително изпълнение се развива между същите в качеството им на длъжник и вискател, които са надлежно легитимирани страни по иска по чл.439 от ГПК.

Възражението на ищеца, че вземането се претендира след като е погасено по давност, е възражение, че вземането е възникнало с основание, но правото на кредитора да търси съдебна защита на притезанието си/респ. принудително изпълнение на притезанието, е погасено по давност. Следователно ищецът следва да посочи основанията за възникване на погасеното по давност задължение като част от обстоятелствата, на които основава иска, а именно какво по вид е погасеното задължение – за какъв вид местен данък. В изпълнение на указанията на съда ищецът сочи, че погасеното по давност задължение е за „данък МПС“.

Ищецът като длъжник отрича правото на принудително изпълнение на ответника не в неговия максимален обем, а за периода, за който ответникът като взыскател претендира по реда на принудителното изпълнение плащане на парично задължение за „Данък МПС“ за годините в периода от 2010г. до 2014г. включ., възлизащо на 1 048.47 лв..

Възражението на ответника е, че отричаното от ищеца вземане не е погасено по давност, защото Актът за установяване на задължения по декларация с N 106/03.02.2020г. на орган по приходите в Община Кърджали прекъсва давността по отношение на публичните задължения в обхвата му съгласно чл.172, ал.2 от ДОПК и от прекъсването тече нова давност, а възражението на ищеца е направено след постановяване на акта и след предприетото по него принудително изпълнение.

С Акт за установяване на задължение по декларация/АУЗД/ N 106/03.02.2020г., издаден от младши експерт – орган по приходите в Дирекция „Местни приходи“ към Община Кърджали, на основание чл.107 ал.3 от ДОПК, във връзка с чл.4, ал.1 и чл.9б от ЗМДТ и подадени декларации по чл.54 от ЗМДТ за л.а. с рег. N K0011AK, марка БМВ, са установени задължения на И.А. Д. за данък върху превозните средства, посочен в акта като Данък МПС по периоди и лихвите за просрочие към тях, изчислени към 03.02.2010г., посочени в табличен за периода от 2010г. до 2019г. включ. Установените с акта задължения са в размер общо на 1929.09 лева – главница и лихвите за просрочия, от които 1 048.47 лв. за периода от 2010г. до 2014г. включ. В АУЗД е посочено, че на основание чл.107, ал.4 от ДОПК актът може да се обжалва в 14-дневен срок от връчването му пред директора на дирекция „МП“ при Община Кърджали като е отбелязано, че същият е влязъл в сила на 07.07.2020г. На 25.05.2021г. задълженото по акта лице чрез пълномощник е подало до началник на дирекция „Местни данъци и такси“ молба, че установеният с акта данък МПС не се дължи за периода от 2010г. до 2015г. С Решение N МП-07/21.06.2021г. директор на дирекция „Местни приходи“ при община Кърджали е оставил без разглеждане жалбата, тъй като с издаването на акта или с предприемането на действия по принудително изпълнение съгласно чл.172, ал.2 и ал.3 от ДОПК давността за установеното публично задължение е прекъсната и срокът за обжалване на акта е изтекъл на 06.07.2020г., след като е бил връчен на задълженото лице 12.06.2020г.

Покана за доброволно изпълнение от 06.11.2020г. е изпратена на ищеца от ЧСИ с рег. N 812, с район на действие –ОС-Кърджали, която ищецът признава, че е получил.

Съгласно чл.171, ал.1 от ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на петгодишен давностен срок, смятано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е

предвиден по-кратък срок. В закон не е предвиден по-кратък срок за погасяване на публичните вземания за данък върху превозните средства. Задълженията за лихви се разглеждат в същия режим, който е установен за главното задължение, като следва да се има предвид, че те и на самостоятелно основание са публични задължения съгласно чл.162, ал.2 т.9 от ДОПК, поради което към тях е приложим погасителният 5-годишен давностен срок. Съгласно чл.172, ал.2 изр. 1-во от ДОПК давността се прекъсва с издаване на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение.

В случая процесните задължения са погасени по давност само за периода 2010г. - 2013г., тъй като давността за задълженията за 2010г. е започнала да тече на 01.01.2011г. и е изтекла на 31.12.2016г., аналогично следва да се приложи и за следващите години, като тази за 2013г. е започнала да тече на 01.01.2014г. и е изтекла на 31.12.2019г., т.е. преди издаване на акта за установяване на публичното вземане и предприемането на действия по принудително изпълнение, а тази за процесните задължения за 2014г. е започнала да тече на 01.01.2015г., но преди да изтече на 31.12.2020г., е била прекъсната със съставения АУЗД на 03.02.2020г., т.е. преди изтичането на установената в закона 5 годишна давност.

С издаването на АУЗД се прекъсва давността, предвид разпоредбата на чл.172, ал.2 ДОПК и започва да тече нова давност, като ответникът не възразява, че до датата на издаване на АУЗД – 03.02.2020 г., са настъпили обстоятелства, попадащи в хипотезата на чл. 172 от ДОПК, довел и до прекъсване или спиране на давностните срокове по отношение на процесните задължения за 2010г. -2013г.. Следва да се има предвид и че изтекла вече давност не може да се прекъсва и АУЗД може да прекъсне само неизтеклата давност за публичните задължения в обхвата му. Следователно погасени по давност към издаване на акта са публичните задължения за годините в обхвата му за 2010г.- 2013г. включ., възлизащи общо на 837.98 лв., а тези за 2014г., възлизащи на 210.49 лв., са дължими, тъй като към издаване на акта не е изтекла предвидената за тях в закона давност.

Ето защо, следва да се признае, че ответникът няма вземане към ищеца за сумата от 837.98 лв., представляваща погасени по давност публични задължения за данък МПС за периода от 2010г. до 2013г. включ. и лихвите за просрочие за тях, като за разликата искът се отхвърли.

При този изход на делото и съгласно чл.78, ал.1 от ГПК ищецът има право на разноски съразмерно на уважената част от иска, т.е. от направените по делото разноски за държавна такса от 50 лв. и за адвокатско възнаграждение за един адвокат от 300 лв. в тежест на ответника са 279.73 лв., който се осъди да ги заплати на ищеца. Ответникът има право съгласно чл.78, ал.3 и ал.8, вр. чл.37 от ЗПП, вр. чл.25, ал.1 от Наредба за

заплащането на правна помощ на възнаграждение за юрисконсулт от 100 до 300 лв., което съдът с оглед материалния интерес по делото определя на 100 лв., от което съразмерно на отхвърлената част на иска в тежест на ищеца е 20.08 лв., който се осъди да го заплати на ответника.

Мотивиран от изложеното, Районният съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено по предявения от И.А. Д. с ЕГН *****, гр.П., ул.Б. N **, ет.6, ап.12, срещу Община Кърджали с код по Булстат *****, гр.Кърджали, бул.България N 41, представлявана от инж.Хасан Азиз като кмет, отрицателен установителен иск за недължимост на парично вземане, че И.А. Д. с ЕГН ***** не дължи на Община Кърджали с код по Булстат *****, сумата от 837.98 лв., представляваща задължение за данък МПС за периода 2010 г. до 2014 г. и лихви за просрочие за същия по Акт за установяване на задължение по декларация N 106/03.02.2020г., издаден от орган по приходите в Дирекция „Местни приходи“ към Община Кърджали, поради погасяване на вземането по давност, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата над сумата 837.98 лв. до пълния му предявен размер от 1 048.47 лв..

ОСЪЖДА Община Кърджали с код по Булстат *****, гр.Кърджали, бул.България N 41, представлявана от инж.Хасан Азиз като кмет, да заплати на И.А. Д. с ЕГН *****, гр.П., ул.Б. N **, ет.6, ап.12, сумата 279.73 лв., представляваща разноси по делото за държавна такса и възнаграждение за един адвокат съразмерно с уважената част от иска.

ОСЪЖДА И.А. Д. с ЕГН *****, гр.П., ул.Б. N **, ет.6, ап.12, да заплати на Община Кърджали с код по Булстат *****, гр.Кърджали, бул.България N 41, представлявана от инж.Хасан Азиз като кмет, сумата 20.08 лв., представляваща разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение съразмерно с отхвърлената част от иска.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Кърджалийския окръжен съд в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Кърджали: _____